

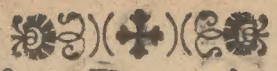
59466

Mag. St. Dr.

Ostrowski Martin: Quæstio physico-metaphy-
sica de cognitione animæ rationalis.

Questio physico-metaphysica de cognitione animae
rationalis in statu separationis.

Osinski Martin

In Nomine Domini, Amen.

QUÆSTIO PHYSICO-METAPHYSICA.

Ex Lib. 3. Aristotelis de Anima, tex. 6. & 19. Tum
ex Lib. 12. Metaph. eiusdem, tex. 17.

D E

59466 III

COGNITIONE ANIMÆ RATIONALIS,
in statu separationis.

SUB FELICISSIMIS AUSPICIIS,
Magnifici, Perillustris & Reuerendissimi Domini,

D. M. SAMVELIS FORMANKOWIC;

J. V. DOCTORIS & PROFESSORIS;
Protonotarij Apostolici; Ecclesiarum, Cathedralis Cra-
cou: CANONICI, Collegiæ SS. Omnium CUSTODIS,
Coniusiensis Curati; Contuberniorum Iuridici & Ia-
geloniani PROVISORIS;

Studij Almæ Vniuersitatis Cracouiensis,
GENERALIS & VIGILANTISSIMI
RECTORIS:

M. MARTINO OSŁINSKI,
*Philosophiæ Doctore, Cursus Vladislauiano-Philosophici Professore,
Collega Minore, ibidemq; Ordinario Eloquentiæ Professore;*

Pro Collegio Maiori,

Publicè ad disputandum

PROPOSITA:

In Peraugusto DD. Theologorum Lectorio.

Anno Coniunctionis Naturæ DIVINÆ cum Humana. 1686.

Die 19. Nouembris Horâ. 14.

CRACOVIAE, TYPIS VNIVERSITATIS.

ggg.

1780

^{A D}
D. T. O. M.

Gloriam & Honorem:

D. IOANNI CANTIO;

Inclyto Almæ Vniuersitatis Cracouiensis

P A T R I A R C H Æ;

Singulari Studiorum & Votorum

P A T R O N O:

Supplex Votum.

DIVE, qui nostri decus es Lycei;
Et pius Præses generis Togati;
Robur & tutela potens clientum:

Inclyte CANTI.

Sume deuorum Stephanoma cordis;

Gratiæ magnæ rea mens quod offert

Supplici cultus; benefacta per Te

Cuncta reuoluens.

Tu mihi vitæ potioris es Dux,

Tu mihi Phœbus, mea Tu voluptas;

Tuq; solamen cohibens amara

Tempora vitæ:

Te prece appellans trepidus perire

Æger agnoui, inter acuta morbi

Tela, præsentem referens medelam

Cælitus. & nunc,

O potens docti Columen Senatûs,

Limpidum Sidus gelidi Trionis;

Tu meis votis Cynosura, Tu Lux

Aurea luce;

Mentis obscuras tenebras repellens:

Adde virtutem, facili triumpho,

Vt Tuo fiam per aprica Stoæ

Lumine victor.

Ac meum semper cor amans & ardens,

Vota soluendo, Tibi de Sabæa

Messe odoratas adolebit Aras,

Corpore prono,

Q U Æ S T I O.

V Anima Rationalis in statu separationis à corpore, per se subsistens; nedum Intellectum & voluntatem, sed etiam species intelligibiles, quas vnita corpori, à sensibilibus accepit, retinendo: per easdem, sicut & per alias in instanti separationis infusas, cognoscat omnia, & intelligat; nec ne?

C O N C L U S I O I.

Anima Rationalis in statu separationis à corpore per se subsistit.

C O R O L L A R I A.

- I. Corrupto corpore, Anima Rationalis, nec corrumpitur, nec interit.
- II. Non est consonum rectæ rationi, propter existentiam Anima Rationalis post separationem à corpore, adstruere metempsychosim.
- III. Status separationis Anima Rationalis, neq; est naturalis, neq; violentus, sed præternaturalis; conformis tamen eius nature.
- IV. Licet status separationis absolutè sit perfectior; non tamen Anima, quæ est infima in genere Substantiarum separatarum.
- V. Anima separata, quamvis habeat naturalem inclinationem ad corpus; non est tamen violenter extra illud.

C O N C L U S I O II.

Anima Rationalis à corpore separata retinet Intellectum & voluntatem.

C O R O L L A R I A.

- I. Non tantum Intellectus Possibilis; sed etiam Agens, manet in Anima separata.
- II. Intellectus Agentis in Anima separata munus est, species acquisite fovere, ac proportionare ad usum illius status.
- III. Habitus virtutum acquisite in statu coniunctionis manent in voluntate Anima separata.
- IV. Nullus sensus manet in Anima separata, tam quoad actus, quàm quoad entitatem.
- V. Cum nullus sensus in Anima separata maneat, per consequens neq; ullus dolor manet; nec torsio ex se corruptiva subiecti afficit illam naturaliter.

C O N-

CONCLUSIO III.

In Anima Rationali separata remanent Species intelligibiles, in statu vnionis cum corpore, à sensibilibus acceptæ; & aliæ de nouo infunduntur ei in instanti separationis.

COROLLARIA.

- I. Datur in Anima separata facultas conseruatiua Specierum.
- II. Species intelligibiles, per se loquendo, sunt eiusdem rationis, dum sunt in Anima coniuncta corpori, & cum sunt in separata; per accidens tamen sunt diuersæ rationis.
- III. Etiam actus scientiarum acquisitarum in statu coniunctionis sunt in Anima separata eiusdem Speciei; sed diuersus modus intelligendi.
- IV. Anima nostra in statu separationis, non potest acquirere nouas Species ab obiectis ipsis.
- V. Species quas de nouo accipit Anima separata, non dimanant ab ipsa; sed infunduntur ab Auctore naturæ.

CONCLUSIO IV.

Anima separata cognoscit & intelligit, quidquid est ab ea cognoscibile; vel per Species, quas secum detulit; vel per nouas in instanti separationis acquisitas.

COROLLARIA.

- I. DEO suspendente influxum Specierum, potest Anima non intelligere; licet ex vi status separationis debeat cognitio Anima.
- II. Cognitio Animæ separata de iisdem rebus per easdem Species delatas, quamuis sit perfectior secundum quid; non tamen simpliciter.
- III. Anima separata intelligit sine compositione & diuisione, & sine conuersione ad phantasmata.
- IV. Licet obiectum proportionatum Anima separata, sit quidditas omnis Entis naturalis; imperfectè tamen ab illa cognoscitur, etiam per Species infusas, nisi illustretur lumine superiori.
- V. DEVS Gloriosus est primum intellectuum immateriale Animæ separata, ut bonus, iustus, Auctor naturæ, & ultimus finis eiusdem.

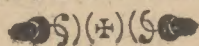
CUI SOLI

Benedictio & claritas, & sapientia, & gratiarum actio, Honor, & Virtus

DEO NOSTRO,

In secula seculorum, Amen.

PERMISSV, MAGNIFICI DOMINI RECTORIS.

XXII. 31.

li.
c-
a-

um
ac-

ent
di.
be-

ab

ab
el

nj-

la-
er.
ine

s o-
am

ne
em.

rus

S.

Biblioteka Jagiellońska

stdr0016763

